

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 155/2013-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej JUDr. B. F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21 CoE 131/2012 z 5. septembra 2012 v spojení s postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 290/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a z dôvodu neprípustnosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2012 doručená sťažnosť (vedená pod sp. zn. Rvp 14699/2012) obchodnej spoločnosti P, s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 21 CoE 131/2012 z 5. septembra 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie krajského súdu“) v spojení s postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 290/2003 a jeho uznesením z 8. novembra 2011 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie okresného súdu“).

2. Zo spisového materiálu vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 14477/2012 (ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 6. decembra 2012) ústavný súd zistil, že sťažovateľka aj v tejto veci namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým uznesením okresného súdu a jemu predchádzajúcim postupom, ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a napadnutým rozhodnutím krajského súdu, teda uznesením krajského súdu sp. zn. 21 CoE 131/2012 z 5. septembra 2012. O tejto podanej sťažnosti po jej spojení na spoločné konanie bolo rozhodnuté uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 80/2013-13 zo 6. februára 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. februára 2013.

3. Z obidvoch sťažností vo vzťahu k postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 290/2003, ako aj z uznesenia krajského súdu sp. zn. 21 CoE 131/2012 z 5. septembra 2012 vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmluvy o úvere uzavretej s dlžníkom úver, ktorý bol tento povinný vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverovej zmluve. Na zabezpečenie úveru bolo účastníkmi zmluvného vzťahu priamo v zmluve dohodnuté, že v prípade, ak dlžník neplní svoje povinnosti, je možné okrem iného podpísať notársku zápisnicu o uznaní dlhu, ktorá má povahu exekučného titulu. Táto zápisnica bola exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor na základe poverenia udeleného okresným súdom začal nútený výkon rozhodnutia, t. j. exekúciu. V priebehu exekučného konania okresný súd uzneseniami

sp. zn. 6 Er 290/2003 z 8. novembra 2011 „*vyhlásil exekúciu za neprípustnú, resp. ju zastavil.*“. Krajský súd na odvolanie sťažovateľky napadnutým rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka v petite sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 14699/2012 žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozhodnutím okresného súdu, eventuálne napadnutým rozhodnutím krajského súdu, zruší napadnuté rozhodnutie krajského súdu a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol...

8. Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že vo vzťahu k sťažovateľkou napadnutým rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu už ústavný súd rozhodol, a to svojím

uznesením č. k. I. ÚS 80/2013-13 zo 6. februára 2013, v ktorom *inter alia* sťažnosť vedenú pod sp. zn. 14476/2012 odmietol (proti napadnutému rozhodnutiu okresného súdu z dôvodu nedostatku svojej právomoci a proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti). Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21. februára 2013. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť odmietol pre jej neprípustnosť [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2013